

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720205146
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5720205146.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpeného splnomocneným zástupcom Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Piešťany, Žilinská cesta 130, IČO: 36 866 598, proti žalovanému: T. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M., ul. X.. H. A. č. XXXX/XX, o zaplatenie sumy vo výške 4.605,98 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 24Csp/117/2020-129 zo dňa 07. júna 2022, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 24Csp/117/2020-129 zo dňa 07.06.2022 žalobu zamietol (výrok I.). Žalovanému proti žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu (výrok II.).
2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom ako nevráteného úveru, ktorý mu poskytol. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.
3. Žalobca podaniami, doručenými súdu dňa 17.12.2021 a 01.04.2022, svoju žalobu vzal čiastočne späť, a to z dôvodu, že nevie predložiť ďalšie listiny, ktorými by preukázal platnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti poskytnutého úveru. Domáha sa preto len zaplatenia splátok poskytnutého úveru splatných pred podaním žaloby, právo na zaplatenie ktorých nie je premlčané. Keďže však vzhľadom na podstatnú zmenu skutkových tvrdení žalobcu došlo týmito podaniami k uplatneniu iného práva, súd tieto podania podľa ich obsahu posúdil ako zmenu žaloby, nie jej čiastočné späťvzatie. V spotrebiteľských sporoch však zmena žaloby, ak je žalovaným spotrebiteľ, nie je možná. Túto zmenu preto nepripustil a pokračoval v konaní o pôvodnej žalobe.
4. Súd vykonal dokazovanie uzavretou zmluvou o úvere a výpisom z úverového účtu žalovaného. Na základe nesporných skutkových tvrdení strán sporu a vykonaného dokazovania zistil, že žalobca so žalovaným uzavrel dňa 23.05.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mu poskytol úver, ktorý sa zaviazal vrátiť mesačnými splátkami splatnými 16. dňa v mesiaci. Žalovaný tieto splátky riadne neplatil, preto žalobca vyhlásil poskytnutý úver za predčasne splatný a žalovanému vznikol záväzok zaplatiť mu nevrátenú časť jeho istiny a úrok z úveru a úrok z omeškania vyčíslený ku dňu 30.11.2020 vo výške žalovanej sumy s príslušenstvom. Pre úplnosť súd uviedol, že napriek tvrdeniam žalobcu v podaniach zo dňa 17.12.2021 a 01.04.2022 vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru považoval za platné. Žalobca nepredložil síce doručku k upozorneniu na uplatnenie tohto práva, avšak vzhľadom na nespornosť skutkových tvrdení žalobcu (ako aj predloženie iných listín v súvislosti s uplatnením tohto práva) považoval podmienky na uplatnenie tohto práva za splnené.
5. Následne okresný súd citoval ust. § 497, § 565 veta prvá, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1 veta prvá, § 101, § 103 veta druhá zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ďalej len „Občianskeho zákonníka“. Na základe nesporných skutkových tvrdení strán sporu a vykonaného dokazovania dospel k záveru, že právo na vrátenie poskytnutého úveru je premlčané, preto ho nemožno vymáhať a žalobu zamietol.

6. Z nesporných skutkových tvrdení strán sporu a z výpisu z úverového účtu žalovaného vyplýva, že žalovaný ako poslednú zaplatil celú splátku poskytnutého úveru splatnú dňa 16.11.2016. Žalobca teda mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie celej splátky splatnej dňa 16.12.2016 a v súlade s ust. § 101 a 103 Občianskeho zákonníka od tohto dňa začala plynúť premlčacia doba. Pre plynutie premlčacej doby nebolo pritom podstatné, či veriteľ uplatní právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie splátky poskytnutého úveru, pre nesplnenie ktorej môže uplatniť toto právo po prvý raz, alebo pre nesplnenie inej splátky. V zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka je totiž rozhodujúci práve okamih, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. V opačnom prípade by veriteľ mohol nedôvodne spôsobiť nezačatie plynutia premlčacej doby odkladaním uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, čo v danom prípade aj zjavne urobil. Začiatok plynutia premlčacej doby potvrdzujú aj rozsudky odvolacích súdov (Krajský súd Banská Bystrica sp. zn. 41CoCsp/34/2021 zo dňa 24.11.2021, Krajský súd Trnava sp. zn. 25CoCsp/27/2021 zo dňa 13.10.2021, Krajský súd Bratislava sp. zn. 3CoCsp/20/2020 zo dňa 30.09.2021 a Krajský súd Trenčín sp. zn. 8CoCsp/13/2020 so dňa 19.08.2020). Premlčacia doba teda v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 16.12.2019. Keďže žaloba bola podaná dňa 03.12.2020, uplatnené právo je premlčané.

7. Vo veci mal žalovaný plný úspech, súd mu preto priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v celom rozsahu, a to v zmysle ust. § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“. V zmysle ust. § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

8. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu a to odvolávajúc sa na dôvody uvedené ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ C. s. p. Uviedol, že výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie podanú žalobu žalobcu zamietol je nesprávny a vydaný v rozpore so zákonom. V dôsledku nesprávne zamietnutej žaloby súd podľa neho nesprávne rozhodol aj o náhrade trov konania, keď tieto žalovanému priznal proti nemu v plnom rozsahu.

9. Vytýkal súdu, že nepostupoval správne, keď posúdil jeho podania zo dňa 17.12.2021 a 01.04.2022 ako zmenu žaloby. On sa podanou žalobou pôvodne domáhal zaplata celkom 79 anuitných splátok úveru s príslušenstvom. Na základe čiastočného späťvzatia sa domáhal iba zaplata 36 anuitných splátok úveru s príslušenstvom. Súd preto nesprávne právne posúdil jeho podania, keď ich nepovažoval za čiastočné späťvzatia žaloby.

10. Ďalej žalobca nesprávne postupoval, keď posúdil ním uplatnený nárok ako za premlčaný. Uviedol, že aj keby v danej veci nezobral podanú žalobu v časti späť z dôvodu, že výzva na zaplata pohľadávky zo dňa 05.10.2017 nebola odoslaná žalovanému, súd bol povinný ex offio skúmať, či v danom prípade boli splnené podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru alebo nie. Uvedené však neskúmal, lebo keby tak urobil, musel by posúdiť vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 23.11.2017 ako neplatné, nakoľko žalovanému nebola doručená výzva na zaplata omeškaných splátok úveru, v ktorej by bol tento poučený, že pokiaľ omeškaný dlh do 15 dní od doručenia výzvy nezplatí, banka môže pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Z uvedeného vyplýva, že v predmetnej veci aj bez čiastočného späťvzatia žaloby z jeho strany by musel súd priznať mu iba splatné a nepremlčané splátky úveru. Súd teda pochybil, keď nezohľadnil nesporné tvrdenia strán sporu o skutočnosti, že v rámci predmetného úveru nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok. S poukazom na uvedené skutočnosti bol súd po čiastočnom späťvzatí povinný posudzovať prípadné premlčanie ním uplatneného nároku v zmysle alinei prvej ust. § 103 Občianskeho zákonníka a alineu druhú nemal vôbec brať do úvahy, keďže medzi stranami sporu nebolo sporné, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nebolo platné a účinné. Žalobca potvrdil, že nemá k dispozícii ani doklady potvrdzujúce prevzatie výzvy na zaplata dlhu zo dňa 05.10.2017 žalovanému ani podací hárok, ktoré by potvrdzovali odoslanie tejto písomnosti. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však vyplýva, že napriek vykonanému dokazovaniu súd považoval oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 23.11.2017, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 04.12.2017 za platné. Začiatok premlčacej doby nároku žalobcu uplatneného v tomto konaní nebolo možné stanoviť na základe splatnosti splátky splatnej dňa 16.12.2016 ako to stanovil súd. Po čiastočnom späťvzatí žaloby bol súd povinný samostatne posudzovať plynutie premlčacej doby zvlášť pre každú ním uplatnenú omeškanú splátku, a to až do dňa jeho rozhodovania. Keďže nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka nemohla byť aplikovaná ani alinea druhá ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Celá argumentácia súdu o premlčaní jeho pohľadávky vychádza ohľadom nesprávnej tézy, že z jeho strany došlo k platnému uplatneniu práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. S poukazom na nesporné skutkové tvrdenia sporových strán v priebehu súdneho sporu bolo

zrejme, že z jeho strany nedošlo k uplatneniu práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Následne citoval z uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/261/2016 zo dňa 30.11.2017.

11. Podľa žalobcu aj v prípade, že by v rámci predmetného zmluvného vzťahu došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (čo nedošlo), nárok uplatnený ním na súde nebolo možné posúdiť za premlčaný v celom rozsahu, a to z nasledovných dôvodov: V prípade dohody o práve veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie niektorej splátky (dohoda podľa § 565 Občianskeho zákonníka), k splatnosti celej pohľadávky dochádza až na základe doručenia žiadosti na zaplatenie celej pohľadávky. Je na veriteľovi, či a prípadne kedy, svoje oprávnenie požadovať zaplatenie celej pohľadávky (zostatku úveru s príslušenstvom) využije, pričom splatnosť celej pohľadávky nemôže nastať skôr, kým veriteľ nepožiadá dlžníka o jej zaplatenie z dôvodu omeškania so zaplatením splátky, príp. splátok (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo/426/2005). Pre splatnosť celej pohľadávky nebolo významné, kedy veriteľ mohol dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky požiadať, ale či a kedy tak urobil (inak by mal voči dlžníkovi naďalej nárok len na dohodnuté splátky). V ust. § 565 Občianskeho zákonníka je uvedené doslova „môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky“, z čoho je zrejme, že toto zákonné ustanovenie má vo vzťahu k samotnému oprávneniu veriteľa zosplatiť úver dispozitívny charakter. Splatnosť celej pohľadávky totiž nastala, keď žalobca o jej zaplatenie požiadal, nie keď tak urobiť mohol (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo/426/2005). Súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť aj určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený požadovať celý zvyšok pohľadávky naraz. Splatnosť celej pohľadávky (strata výhody splátok) nenastáva priamo zo zákona, ale záleží od veriteľa, či toto právo uplatní a vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku pohľadávky (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/75/2007 zo dňa 28.02.2008). V danom prípade však takáto dohoda medzi ním a žalovaným uzavretá nebola, ale bola uzavretá dohoda o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru na základe jeho jednostranného úkonu.

12. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru môže byť ním realizované na základe zmluvného dojednania o možnosti veriteľa ukončiť vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru možnosť splácať poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach, v prípade omeškania so splácaním pohľadávky, ktoré zakladá jeho právo (nie povinnosť) žiadať zaplatenie celého dlhu. Až jeho požiadavkou na žalovaného o zaplatenie celého dlhu, teda najskôr dňom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, resp. jeho doručenia žalovanému, vznikol mu nárok na úhradu splátok splatných od 16.12.2017 do 16.06.2024. Z uvedeného dôvodu teda platilo tzv. aktio nata, a preto je nevyhnutné určiť začiatok plynutia premlčacej doby pre splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, najskôr dňom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. 22.11.2017. Nebolo možné, aby premlčacia doba nesplatných anuitných splátok začala plynúť skôr, ako bola vyhlásená mimoriadna splatnosť pohľadávky, t.j. pred 22.11.2017 a ako nastala splatnosť mesačných anuitných splátok splatných od 16.12.2016 do 16.11.2017. Premlčacia doba plynie spravidla odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, pričom týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním žaloby na súde. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. „V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Zákon pritom otázku splatnosti zvyšku pohľadávky po strate výhody splátok osobitne nerieši. Bolo preto nevyhnutné aplikovať § 563 Občianskeho zákonníka a túto pohľadávku považovať za jednorazovo splatnú ako celok odo dňa nasledujúceho po žiadosti veriteľa, pokiaľ sa účastníci nedohodnú inak“ (Števček Marek a kolektív: Občiansky zákonník: komentár, zväzok II., C. H. Beck, 2015, ISBN 978-80-7400-597-8, str. 1987). Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. v bode 8.1. uvádzajú nasledovne: „Ak nastane niektorý z uvedených Prípádov porušenia Banka môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Pohľadávky Banky a požadovať splatenie Pohľadávky Banky v lehote, ktorú Banka oznámi v Oznámení o mimoriadnej splatnosti. Keďže predčasná splatnosť úveru bola vyhlásená ku dňu 22.11.2017 a lehota na dobrovoľné plnenie pohľadávky žalovanému začala plynúť najskôr dňom 05.12.2017 (deň nasledujúci doručeniu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovanému), pred týmto dátumom si on logicky nemohol uplatňovať celú zosplatenú pohľadávku na súde, a teda ani nemohla začať plynúť 3-ročná premlčacia doba v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. V kontexte vyššie uvedeného bolo zrejme, že ust. § 103 alinea druhá Občianskeho zákonníka nemožno vykladať v tom zmysle, že premlčacia doba plynie od ktorejkoľvek splátky nesplnenej dlžníkmi riadne a včas. S poukazom na alineu druhú ust. § 565 Občianskeho zákonníka, bolo nevyhnutné považovať za splátku, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, splátku bezprostredne predchádzajúcu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. splátku splatnú dňa 16.11.2017. V rámci

uvedeného žalobca poukázal na nevyhnutnosť zohľadnenia ustanovení zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (podľa § 1 písm. a/ lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú) v zmysle ktorých v období od 27.03.2020 do 30.04.2020, t.j. po dobu 35 dní, premlčacia doba neplynula. 35 dní predstavovalo obdobie od 17.11.2017 do 21.12.2017. To znamená, že v danom prípade mala premlčacia lehota uplynúť dňom 21.12.2020. Žaloba však bola v predmetnej veci podaná na súd dňa 03.12.2020. V tejto súvislosti žalobca opakovane poukázal na druhú vetu ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ktorej zneniu sa súd vyhol v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku a podľa ktorej: „Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky“. To znamená, že keď on nevyužil svoje zmluvne dohodnuté právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru po troch žalovaným nezaplatených zmluvných splátkach, vždy tak mohol urobiť pri ďalšom nesplácaní dlhu, až po splátke splatnej po 16. dni toho-ktorého mesiaca.

13. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd v zmysle ust. § 388 C. s. p. odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že podanej žalobe žalobcu zo dňa 03.12.2020 v spojení s čiastočným späzvatím žaloby zo dňa 01.04.2021 v celom rozsahu vyhovie a prizná mu proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, eventuálne aby zrušil v zmysle § 389 ods. 1 písm. c/ C. s. p. odvolaním napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 391 ods. 1 C. s. p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

14. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

15. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 C. s. p.), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 362 C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario C. s. p.) rozsudok okresného súdu zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b/ C. s. p.) a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 C. s. p. z nasledovných dôvodov:

16. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa na žalovanom domáhal zaplata istiny 4.605,98 eur a zmluvných úrokov vyčíslených k 30.11.2020 vo výške 2.945,77 eur, úrokov z omeškania vyčíslených k 30.11.2020 vo výške 842,27 eur, 15,90 % ročného úroku zo sumy 4.605,98 eur od 01.12.2020 do zaplata, 5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 7.551,75 eur od 01.12.2020 do zaplata, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 23.05.2016 poskytol žalovanému ako dlžníkovi spotrebný úver na čokoľvek v celkovej výške 4.700,- eur s dohodnutou fixnou výškou úrokovej sadzby 15,90 % p. a., ktorý sa tento zaviazal splatiť spolu s dohodnutými úrokmi. Žalovaný dlh riadne nesplácal z toho dôvodu písomným podaním zo dňa 05.10.2017 vyzval žalovaného, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy zaplatil celú sumu omeškaného dlhu, ktorý k uvedenému dňu dosiahol výšku 875,81 eur s tým, že pokiaľ uvedená suma v určenej lehote nebude zaplata, žalobca môže pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celej pohľadávky. Pretože k zaplata omeškaného dlhu zo strany žalovaného nedošlo, žalobca v súlade s uzavretou zmluvou o úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami a produktovými obchodnými podmienkami pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. vyhlásil ku dňu 22.11.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Písomným podaním zo dňa 23.11.2017 vyhlásenie mimoriadnej splatnosti oznámil žalovanému. Súčasne ho v súlade so zákonom vyzval, aby mu celú splatnú pohľadávku vo výške 5.340,90 eur zaplatil v lehote do 15 dní od prevzatia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Zasláné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ktoré bolo žalovanému doručované do vlastných rúk, žalovaný prevzal dňa 04.12.2017 a od nasledujúceho dňa, t.j. dňa 05.12.2017 začala plynúť 15-dňová lehota na zaplata pohľadávky. Uvedená lehota na zaplata pohľadávky uplynula dňa 20.12.2017, pričom nasledujúcim dňom 21.12.2017 oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nadobudlo účinnosť.

17. Podaním zo dňa 17.12.2021 doručeným súdu dňa 17.12.2021 žalobca na výzvu súdu (či trvá na podanej žalobe alebo túto berie späť s ohľadom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka) uviedol,

že preskúmal všetky listiny, ktoré súvisia so zmluvným vzťahom medzi ním a žalovaným a zistil, že neexistuje žiadny doklad o tom, že by jeho výzva z 05.10.2017 adresovaná žalovanému bola reálne odoslaná k poštovej preprave. V archíve banky v odoslanej pošte sa nenachádza potvrdenie Slovenskej pošty, a.s., že takáto výzva bola odovzdaná k poštovej preprave a teda ani doručienka o prevzatí tejto výzvy žalovaným. Doručovanie predmetnej výzvy žalovanému on nepreukázal ani v podanej žalobe. S poukazom na uvedené skutočnosti a kogentné ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že z jeho strany nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, resp. že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 22.11.2017 predstavovalo absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k neplatnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ním a s poukazom na ust. § 103 Občianskeho zákonníka si on mieni ďalej v tomto súdnom konaní uplatňovať pohľadávku, ktorá zodpovedá omeškaným splátkam, ktorých splatnosť nastala v období od 03.12.2017 do 03.12.2020 (36 anuitných splátok po 84,08 eur, čo predstavuje spolu sumu 3.026,88 eur /istinu - 1.450,08 eur a zmluvné úroky - 1.576,80 eur/). S poukazom na uvedené skutočnosti predložil súdu čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 03.12.2020, a to v časti žalovanej istiny vo výške 3.155,90 eur (4.605,98 eur - 1.450,08 eur), zmluvných úrokov vyčíslených k 30.11.2020 vo výške 1.368,97 eur (2.945,77 eur - 1.576,80 eur), úrokov z omeškania vyčíslených k 30.11.2020 vo výške 842,27 eur, 15,90 % ročného úroku zo sumy 3.155,90 eur od 01.12.2020 do zaplatenia a 5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 4.524,87 eur od 01.12.2020 do zaplatenia. Žalobca preto navrhol, že žalovaný je povinný zaplatiť mu istinu 1.450,08 eur a zmluvné úroky vyčíslené k 30.11.2020 vo výške 1.576,80 eur, 15,90 % ročný úrok zo sumy 1.450,08 eur od 01.12.2020 do zaplatenia, 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 3.026,88 eur od 01.12.2020 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

18. Ďalším podaním zo dňa 01.04.2022 označeným ako čiastočné späťvzatie žaloby žalobca uviedol, že berie podanú žalobu zo dňa 03.12.2020 späť v časti žalovanej istiny vo výške 3.155,90 eur, zmluvných úrokov vyčíslených k 30.11.2020 vo výške 1.368,97 eur, úrokov z omeškania vyčíslených k 30.11.2020 vo výške 615,18 eur, žalovaného zmluvného úroku 15,90 % ročne zo sumy 3.155,90 eur od 01.12.2020 do zaplatenia a úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 4.524,87 eur od 01.12.2020 do zaplatenia. Navrhol preto konanie zastaviť v časti žalovanej istiny vo výške 3.155,90 eur, zmluvných úrokov vyčíslených k 30.11.2020 vo výške 1.368,97 eur, úrokov z omeškania vyčíslených k 30.11.2020 vo výške 1.485,31 eur, zmluvného úroku 15,90 % ročne zo sumy 3.155,90 eur od 01.12.2020 do zaplatenia, úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 4.524,87 eur od 01.12.2020 do zaplatenia. Navrhol rozhodnúť, že žalovaný je povinný zaplatiť mu istinu 1.450,08 eur a zmluvné úroky vyčíslené k 30.11.2020 vo výške 1.576,80 eur, úroky z omeškania vyčíslené k 30.11.2020 vo výške 227,09 eur, 15,90 % ročný úrok zo sumy 1.450,08 eur od 01.12.2020 do zaplatenia, 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 3.026,88 eur od 01.12.2020 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

19. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu o zaplatenie sumy 4.605,98 eur s príslušenstvom zamietol a to po tom ako na pojednávaní dňa 07.06.2022 nepripustil zmenu žaloby a pokračoval v konaní o pôvodnej žalobe. Následne konštatoval na základe nesporných skutkových tvrdení strán sporu a vykonaného dokazovania, že právo na vrátenie poskytnutého úveru je premičané, preto ho nemožno vymáhať.

20. Žalobca v odvolaní v prvom rade vytýkal súdu, že nesprávne právne posúdil jeho podania zo dňa 17.12.2021 a zo dňa 01.04.2022 keď ich vyhodnotil ako zmenu žaloby pričom išlo o čiastočné späťvzatie žaloby.

21. Okresný súd na pojednávaní dňa 07.06.2022 uznesením rozhodol, že zmena žaloby podaniami žalobcu doručenými súdu dňa 17. decembra 2021 a 1. apríla 2022 sa nepripúšťa. Uvedené v napadnutom rozhodnutí odôvodnil tým, že v spotrebiteľských sporoch zmena žaloby, ak je žalovaným spotrebiteľ, nie je možná a preto zmenu nepripustil a pokračoval v konaní o pôvodnej žalobe.

22. Odvolací súd k uvedenému záveru okresného súdu uvádza, že je pravdou, že ak je žalovaným spotrebiteľ, zmena žaloby v spotrebiteľských sporoch je vylúčená ex lege, tzn. súdu nezostáva žiadny priestor na úvahu o pripustení, resp. nepripustení zmeny žaloby. Napriek tomu sa v zmysle požiadavky právnej istoty je potrebné prikloniť k názoru, že ak je súdu doručená zmena žaloby, mal by rozhodnúť o jej neprípustnosti uznesením. Postupuje pri tom primerane podľa § 142 C. s. p., podľa ktorého o prípustnosti zmeny žaloby súd rozhodne spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním

mimo pojednávania (ods. 1) a uznesenie, ktorým súd pripustil zmenu žaloby, doručuje súd subjektom, ak neboli prítomné na pojednávaní, na ktorom nastala zmena, do vlastných rúk (ods. 2). Z obsahu spisu (č.l. 125a spisu) vyplýva, že žalovaný nebol na pojednávaní dňa 07.06.2022 prítomný. Okresný súd preto pochybil keď uznesenie písomne nevyhotovil a nedoručil ho žalovanému a pokračoval v konaní.

23. Za tohto stavu sa odvolací súd zaoberal námietkou žalobcu v odvolaní ohľadom vyhodnotenia jeho podaní, ktoré nie sú podľa neho zmenou žaloby ale čiastočným späťvzatím žaloby.

24. Podľa § 144 C. s. p. žalobca môže vziať žalobu späť.

25. Podľa § 145 C. s. p. ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví (ods. 1). Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej (ods. 2). Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti (ods. 3).

26. Podľa § 146 C. s. p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie (ods. 1) Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (ods. 2).

27. Súd má povinnosť, skôr ako rozhodne o tom, či konanie zastaví (čiastočne zastaví) vyzvať žalovaného, aby sa vyjadril, či so späťvzatím súhlasí alebo nie. V tejto výzve môže pripojiť aj doložku, že ak sa v stanovenej lehote nevyjadrí, bude mať za to, že so späťvzatím žaloby (alebo jej časti) súhlasí (§ 157 ods. 2 C. s. p.). Povinnosť vyzvať žalovaného, aby sa vyjadril nemá iba vtedy, ak došlo k späťvzatiu skôr ako súd doručil žalobu žalovanému.

28. Podľa odvolacieho súdu okresný súd nesprávne vyhodnotil podania žalobcu zo dňa 17.12.2021 a 01.04.2022. Z obsahu týchto totiž vyplýva, že žalobca vzal žalobu späť sčasti keď sa oproti pôvodnej žalobe o zaplatenie sumy 4.605,98 eur, zmluvné úroky vyčíslené k 30.11.2020 vo výške 2.945,77 eur, úroky z omeškania vyčíslené k 30.11.2020 vo výške 842,27 eur, 15,90 % ročný úrok zo sumy 4.605,98 eur od 01.12.2020 do zaplatenia, 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 7.551,75 eur od 01.12.2020 do zaplatenia domáhal zaplatenia sumy 1.450,08 eur, zmluvné úroky vyčíslené k 30.11.2020 vo výške 1.576,80 eur, úroky z omeškania vyčíslené k 30.11.2020 vo výške 227,09 eur, 15,90 % ročný úrok zo sumy 1.450,08 eur od 01.12.2020 do zaplatenia, 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 3.026,88 eur od 01.12.2020 do zaplatenia. Obmedzil totiž žalobnú žiadosť o časť pôvodne uplatneného nároku. Tým prejavil vôľu, aby súd vo veci v časti presahujúcej sumu 3.155,90 eur s príslušenstvom nekonal a o veci meritórne nerozhodoval. Dispozičné právo žalobcu zobrať žalobu späť nemožno rozumieť pod zmenou žaloby.

29. Prvé čiastočné späťvzatie žalobcu došlo dňa 17.12.2021 ako aj druhé čiastočné späťvzatie dňa 01.04.2022 došlo žalovanému po podaní žaloby. Z obsahu spisu (č.l. 83) vyplýva, že žalobu považoval súd za doručenú zverejnením na úradnej tabuli súdu a webovej stránke, ku ktorému došlo dňa 07.04.2021 (§ 106 ods. 3 a § 116 ods. 2 C. s. p. čiže po uplynutí 15 dní od zverejnenia oznámenia 23.03.2021 a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie). Okresný súd mal tak rozhodnúť o čiastočnom späťvzatí žaloby v rozhodnutí vo veci samej (§ 145 ods. 2 C. s. p.) a to predtým ako mal vyzvať žalovaného na vyjadrenie či súhlasí alebo nesúhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby. Okresný súd podaním zo dňa 25.03.2022 síce zaslal žalovanému vyjadrenie žalobcu spolu s čiastočným späťvzatím žaloby zo dňa 17.12.2021 a v lehote do termínu pojednávania ho žiadal o vyjadrenie k uvedenému, z tohto však nebolo vyslovene zrejmé, že požaduje súhlas či nesúhlas s čiastočným späťvzatím. Ďalšie čiastočné späťvzatie žalobcu zo dňa 01.04.2022 doručoval žalovanému bez akejkoľvek výzvy (č.l. 123 spisu).

30. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval námietku žalobcu v odvolaní za dôvodnú a vzhľadom na uvedené nesprávne vyhodnotenie úkonu majúceho vplyv na rozhodnutie ohľadom uplatňovaného nároku rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Ostatnými námietkami žalobcu sa nezaoberal.

31. V ďalšom konaní okresný súd zachová žiadúci postup týkajúci sa čiastočných späťvzatí žalobcu zo dňa 17.12.2021 a 01.04.2022. Pri zabezpečovaní vyjadrenia žalovaného ohľadom súhlasu/nesúhlasu s čiastočnými späťvzatiami odvolací súd doporučuje okresnému súdu vykonať širšie zistenia ohľadom pobytu žalovaného (dopyt na Sociálnu poisťovňu ohľadom zamestnávateľa žalovaného, na zamestnávateľa ohľadom pobytu žalovaného, opätovne urobiť dopyt na manželku žalovaného, prípadne jeho rodičov a súrodencov a pod.). Povinnosťou okresného súdu bude potom vec ohľadom sporného nároku opätovne prejednať a rozhodnúť. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

32. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).